

ת"פ (טבריה) 6462-03-22 - מדינת ישראל נ' כיפאח עודה

ת"פ (טבריה) 6462-03-22 - מדינת ישראל נ' כיפאח עודהשלום טבריה

ת"פ (טבריה) 6462-03-22

מדינת ישראל

נגד

כיפאח עודה

בית משפט השלום בטבריה

[06.06.2024]

כבוד השופטת יסמין כתילי

גזר דין (מנומק)

האישום

הנאשמת הודתה והורשעה, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום המייחס לה עבירות של הלנה והעסקה בנסיבות מחמירות- הלנה או העסקה של תושב זר כאמור בסעיף 12ב2(א) למשך יומיים רצופים או יותר-עבירה לפי סעיף 12ב3(א)(2) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 והפרעה לשוטר במילוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי כתב האישום, מוסטפא כתאנה, בן זוגה של הנאשמת, תושב טול כארם, הינו שוהה בלתי חוקי ללא אישור שהייה או העסקה בשטחה של מדינת ישראל (להלן: "השוהה הבלתי חוקי"). במהלך כשנה עובר ליום 02.03.2022, אחת לשבוע, הלינה הנאשמת את השוהה הבלתי חוקי בביתה ברחוב השקד 270 בעיר טבריה ובכל פעם הלינה אותו למשך מספר ימים כאשר בחלק מהמקרים למשך יומיים או יותר.

בתאריך 02.03.2022 הגיעו שוטרים אל ביתה על מנת לערוך חיפוש כדין וכאשר השוטר בלאל פארס, שאל את הנאשמת מי נמצא בבית השיבה תחילה "אף אחד" ובהמשך אמרה "יש פועל אחד שהולך וחוזר, לא מכירה". ביום 18.07.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשמת תודה ותורשע בעובדות כתב האישום, ותופנה לשרות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינה. כן הוסכם בין הצדדים, כי ההגנה תטען באופן חופשי לרבות להארכת עונש המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגש הנאשמת ואילו המאשימה תטען לעונש ראוי של מאסר לתקופה של תשעה חודשים שיכול שהנאשמת תישא בדרך של עבודות שרות ובהעדר התאמה, בכלא, בנוסף לעונשים נלווים.

תסקירי שרות המבחן

בעניינה של הנאשמת הוגשו חמשה תסקירים. שירות המבחן המליץ בתסקיריו להעדיף את הפן השיקומי באופן שעונש המאסר על תנאי יוארך ויוטל על הנאשמת צו מבחן לתקופה של שנה בנוסף עונשים מרתיעים וצופים פני עתיד.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשמת בת 50, מתגוררת עם בנה (בן 15) בשכירות בעיר טבריה ואינה עובדת. הנאשמת הינה בת להורים גרושים, שנאלצה לעזוב את ספסל הלימודים לאחר 4 שנות לימוד בלבד לצורך טיפול במשק הבית ובאחיה. הנאשמת גדלה בצל עזובה רגשית, נטישה, ניכור והתעללות פיזית ונפשית מצד הוריה ובני משפחתה. הנאשמת נישאה והתגרשה פעמיים על רקע ניצול מצד בני הזוג. כיום הינה נשואה לשווה הבלתי חוקי שמואשמת בהלנתו. בנה של הנאשמת סובל אף הוא מבעיות נפשיות ובריאותיות המצריכים טיפולים וליווי אינטנסיבי. כן עולה מתסקירי שירות המבחן שהנאשמת סובלת מבעיות נפשיות שהתפתחו על רקע מציאות חיים קשה והינה מוכרת למוסד לביטוח לאומי. כחלק מהליך ההתמודדות עם קשייה, פיתחה הנאשמת תלות בחומרים פסיכו אקטיביים כאשר בתקופות מסוימות צרכה אלכוהול ובהמשך אף סמים. שירות המבחן התרשם כי התנהלותה הבעייתית של הנאשמת לרבות הסתבכותה החוזרת עם החוק באו על רקע על רקע תנאי גדילתה והקשיים הנפשיים, הרגשיים והפיזיים. אל צד קשייה של הנאשמת שמהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד, שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת רצון, שאיפות וכוחות לנהל אורח חיים תקין וכי הקושי במימוש שאיפותיה נעוץ במצבה הנפשי והבריאותי המורכב. שירות המבחן ציין כי לאורך השנים גילתה הנאשמת יכולת תפקוד טובה בחיי העבודה, אחריות ודאגה כלפי בנה. הנאשמת גילתה הבנה ומודעות לקשייה האישיותיים, הנפשיים וההתנהגותיים, כן גילתה יוזמה לקבל סיוע וטיפול ייעודי ומקצועי עבורה ועבור בנה.

מתסקירי שירות המבחן עולה הנאשמת קיבלה מעטפת טיפולית מטעם שירותי הרווחה וסל שיקום והינה מוכרת ל"מרכז חוסן" מאז שנת 2019. עוד עולה מתסקירי שירות המבחן כי מלבד נסיגה מסוימת בתקופה שבין סוף שנת 2022 לחודש אפריל 2023, הנאשמת שמרה על קשר עם כלל הגורמים המטפלים. שירות המבחן עקב אחר תפקוד הנאשמת והדיונים בעניינה נדחו מפעם לפעם לצורך בחינת שילובה ותפקודה בהליך הטיפול. שירות המבחן ציין הנאשמת המשיכה בטיפול האינטנסיבי בהתאם לתכנית שגובשה עבורה וגילתה אחריות ומחויבות לטיפול. לאור התגייסותה של הנאשמת להליך הטיפולי ושיתוף הפעולה, שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות פחתה באופן משמעותי. בסופו של יום, שירות המבחן המליץ להטיל ענישה שיקומית. שירות המבחן העריך כי עונש מוחשי של מאסר, גם אם יהא זה בדמות עבודות שירות, עשוי לפגוע בנאשמת ובנה באופן משמעותי ויגרום לנסיגה במצבה הנפשי.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת/1), גיליון הרשעות קודמות (ת/2) וגזר דין מת"פ 15087-03-19 מדינת ישראל נ' עודה שניתן בעניינה של הנאשמת ביום 17.07.19 בגין אותה עבירה (ת/3).

המאשימה הדגישה את הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות המיוחסות לנאשמת והסיכון הנשקף מהן לביטחון הציבור במיוחד לאחר אירועי ה-07.10.23 והמצב הביטחוני השורר במדינה. נוכח תקופת ההלנה הארוכה סבורה המאשימה, כי הפגיעה בערכים הינה ברף הגבוהה. לדידה, הסיוע לשוהים בלתי חוקיים שהסתננו מרשויות החוק מקשה על גורמי האכיפה בשמירה על הביטחון הציבורי, ומשכך ראוי נקוט בענישה מחמירה כנגד אותם מסייעים. עוד הפנתה המאשימה לתיקון חוק הכניסה לישראל כ-5 חודשים לאחר פרוץ מלחמת חרבות ברזל, אשר נועד להילחם בתופעת המסייעים לשוהים בלתי חוקיים.

אשר למדיניות הענישה טענה המאשימה, כי זו כוללת עונש מאסר לתקופות שונות, והפנתה לפסיקה. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הפנתה המאשימה לכך שהנאשמת הלינה את בעלה, השוהה הבלתי חוקי, בפעם השנייה לתקופה ארוכה, במשך שנה שלמה מספר ימים בשבוע. לטעם המאשימה, תקופת ההלנה הארוכה מצביעה על יחס אשמה גבוה מצד הנאשמת וכן על נזק גבוה. כמו כן המאשימה הדגישה שהנאשמת הורשעה בעבירה נוספת של הפרעה לשוטר עת ניסתה להטעות את המשטרה שהגיעה לביתה.

נוכח העובדה, שהמעשים בוצעו טרם החמרת הענישה בתיקון לחוק, טענה המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין חודשיים לתשעה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי קנס.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה המאשימה להרשעתה הקודמת של הנאשמת מיום 17.07.19 בעבירה זרה ובנסיבות כמעט זהות כאשר הלינה את בן זוגה בביתה למשך כחצי שנה. שם, נגזר עליה מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים (ת/3). עוד הפנתה המאשימה לתסקירי שירות המבחן, אשר הוגשו בעניינה של הנאשמת. לטענתה, על אף ההמלצה החיובית, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשמת לא נרתעה מהמאסר על תנאי התלוי ועומד נגדה וחזרה שוב על מעשיה. לדידה, הנאשמת זכתה בעבר להקלה בעונש נוכח נסיבותיה ובית המשפט התייחס למקרה כ"מקרה חריג". אלא, שלטעמה אין חריג יכול להפוך לכלל משהנאשמת שבה וביצעה את אותה העבירה. המאשימה סבורה כי אין מקום לסטות ממתחם העונש הולם על אף המלצת תסקיר שירות המבחן זאת לאור האינטרס הציבורי וחומרת העבירה. לבסוף, המאשימה ביקשה המאשימה להטיל על הנאשמת ענישה ברף התחתון של המתחם- שלושה חודשי מאסר, הפעלת עונש המאסר על תנאי באופן חופף כך שסך הכל תרצה הנאשמת עונש של 9 חודשי מאסר בפועל שיכול שהנאשמת תישא בדרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי ממושך ומרתיע, קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

ב"כ הנאשמת הגיש במסגרת הראיות לעונש: מסמך רפואי אודות החמרה במצבה הנפשי של הנאשמת ממנו עולה כי הינה הסובלת מדיכאון חמור (נ/1); החלטת ועדת סל שיקום (נ/2); החלטות שיפוטיות בעניינו של השוהה הבלתי חוקי כולל היתר זמני שהוצא עבורו (נ/3).

ב"כ הנאשמת סבור כי יש לאמץ המלצת תסקיר שירות המבחן. ב"כ הנאשמת הפנה לתפקוד המרשים של הנאשמת בהליך השיקומי כפי שתואר בתסקירי שירות המבחן. לדידו, הנאשמת כיום נמצאת במקום אחר ועושה מאמצים רבים לשקם את עצמה. ב"כ הנאשמת הדגיש כי מדובר באם חד הורית אשר נטלה אחריות מלאה וחסכה זמן שיפוטי יקר. עוד הדגיש ב"כ הנאשמת, כי הנאשמת שהתה במעצר בית מלא בתנאים קפדניים וקשים ביותר עד ליום 18.07.22 וכי כיום היא משוחררת כמעט ללא כל תנאי מגביל, משתפת פעולה עם גורמי הטיפול ולא ביצעה כל עבירה נוספת מאז. לטענת ב"כ הנאשמת כל ענישה שאינה הארכת התנאי תביא לקריסת הנאשמת, ביטול ומחיקת כל ההתקדמות שעשתה. ב"כ הנאשמת הדגיש את בעיותיה הנפשיות והבריאותיות של הנאשמת בנוסף לקישו של בנה מתמודד אף הוא עם בעיות נפשיות, התקפי חרדה והפרעות קשב על רקע תקופת אלימות שעבר בילדותו.

ב"כ הנאשמת ביקש לקבוע מתחם שמתחיל בענישה צופה פני עתיד. לטענתו, עמדת המאשימה מושפעת מאירועי ה-07.10.23 למרות שבענייננו מדובר באירוע שארע הרבה לפני. ב"כ הנאשמת הפנה לרע"פ 3242/13 שם הוארך מאסר מותנה של השוהה בלתי חוקי עצמו מנסיבות הומניטריות. הנאשמת הביעה צער על מעשיה. הוא מודעת לקשייה וקשיי בנה. לטענתה, היא הפיקה תועלת מההליך השיקומי ומעוניינת בהמשך הטיפול.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירות בנקודת זמן אחת ומכאן, כי עסקינן באירוע אחד אשר יש לקבוע בענייננו מתחם עונש הולם אחד.

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירת הלנת שוהה בלתי חוקי, הינו הגנה על ביטחון הציבור וזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. בית המשפט מחויב להגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאל הסיכון הביטחוני הטמון בעבירות מסוג זה. הערכים המוגנים שנפגעו בשל הכשלת השוטרים הם שמירה על ערכי השלטון והגנה על אנשי הביטחון שתפקידם לשמור על הסדר הציבורי.

הפגיעה במקרה זה בערך המוגן מקבלת משנה חומרה נוכח תקופת ההלנה הארוכה. יחד עם זאת, אין להתעלם מנסיבות ההלנה המיוחדות, שכן לא רק שאין מדובר בהלנה לצרכים מסחריים אלא שהשוהה הבלתי חוקי אינו אלא בעלה של הנאשמת.

מידת האשמה של הנאשמת במקרה זה הינה מלאה. הנאשמת הלינה את השוהה הבלתי חוקי תקופה ארוכה בביתה ולא נטען כי שודלה או אולצה לעשות כן. הגם שלא הוכח נזק ממשי בביצוע העבירות הרי שהנזק הפוטנציאלי בביצוע העבירות הינו רב ומוחשי. לכך יש להוסיף, כי עם הגעת השוטרים לחיפוש בביתה ומשנשאלה מי נמצא בביתה הכשילה את השוטר בהשיבה תחילה "אף אחד" ובהמשך "יש פועל אחד שהולך וחוזר, לא מכירה". ללמדך שהבינה היטב את הפסול שבמעשיה.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מושא עניינו נקבעה ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (2006). שם נקבע, כי יש לשמר את מדיניות הענישה המחמירה בעבירות ההלנה, ההעסקה וההסעה של שוהים בלתי חוקיים בישראל, אך בצד זה אין לקבל את העמדה המחייבת בכל מקרה ומקרה גזירת עונשי מאסר בפועל, וניתן אף לחשוב על "תמהיל עונשים" אחר, שיקדם טוב יותר את מטרות הענישה במקרה הפרטני וכך נאמר:

"בה-בעת, וברוח דברים שאמרנו למעלה, נחזור ונזכור כי יישומה של מדיניות הענישה המחמירה ייעשה בכל מקרה לגופו. אפשר אף כי במקרים המתאימים נשרת את טובת הציבור באורח מיטבי בעונשים שאינם דווקא מאסר בפועל, אלא בתמהיל עונשים שהחוק מעמיד לבחירתם של בתי-המשפט" (פסקה 13 לפסק דינו של כב' השופט מ' חשין).

באותו מקרה המערער הלן בביתו שני שוהים בלתי חוקיים ללילה אחד. בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירה של הלנה שלא כדין וגזר עליו שלושה חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ש"ח. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי - נדחה. בתגובה לבקשת רשות ערעור, הסכימה המדינה לבטל עונש המאסר בפועל נוכח נסיבות ביצוע העבירה, גילו של הנאשם (בן שמונים) ומצבו הבריאותי. עיון בפסיקה מלמד כי במקרים דומים של עבירות של העסקה והלנה, שלא גרמו לסיכון ולנזק ביטחוני כבענייננו, הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות. אפנה למספר החלטות:

בע"פ (מחוזי ב"ש) 35070-10-12 ביטון נ' מדינת ישראל (2013), דובר בהלנת שוהה בלתי חוקי - בית המשפט השלום גזר על המערער 3 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וביטל הרשעת המערער נוכח המינוריות הבולטת של מעשה העבירה, בהיקפו, בטיבו ובממדיו וכן נסיבותיה האישיות המיוחדות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. חלף הרשעתה קיבל בית המשפט את המלצת שירות המבחן והורה כי המערער תבצע עבודות של"צ בהיקף של 120 שעות.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 8146-03-09 מדינת ישראל נ' יורם קדמי (2009), דובר העסקת והלנת שני שוהים בלתי חוקיים. בית משפט קמא גזר מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וגזר בנוסף 30 ימי מאסר בדרך של עבודות שירות.

בת"פ (שלום אשקלון) 38472-07-16 מדינת ישראל נ' מאזן אבו תורכי (2016), דובר בהלנת שני שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט הטיל 3 חודשי מאסר ויום בצירוף ענישה נלווית.

בת"פ (נתניה) 18026-11-15 מדינת ישראל נ' ארביב (2016), דובר בהלנת שוהה בלתי חוקי. בית המשפט הטיל מאסר על תנאי וענישה נלווית.

בת"פ (כ"ס) 29067-07-15 מדינת ישראל נ' מונא בני מניה (2016), דובר בהלנת שוהה בלתי חוקי והכשלת שוטר כבענייננו. בית המשפט הורה על הארכת מאסר על תנאי והטיל ענישה נלווית.

בת"פ (כ"ס) 14556-12-14 מדינת ישראל נ' עאדל עאמר (2014), דובר העסקת והלנת שלושה שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט הטיל מאסר למשך 5 ימים, מאסר על תנאי, של"צ וקנס.

בת"פ (שלום ירושלים) 8887-11-14 מדינת ישראל נ' מרקה (2015), דובר בהלנת שני שוהים בלתי חוקיים בית המשפט הטיל מאסר על תנאי וקנס.

בת"פ (שלום ירושלים) 261-11-14 מדינת ישראל נ' קלדרון (2017), דובר בהעסקת שלושה שוהים בלתי חוקיים והלנת חמשה שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט הטיל שני חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

בת"פ (שלום ירושלים) 33498-12-12 מדינת ישראל נ' שראונה (2015), דובר בשלושה אישומים של הלנת שוהה בלתי חוקי. בית המשפט הטיל מאסר על תנאי ושל"צ.

בת"פ (שלום כ"ס) 46762-10-10 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא, (2011) דובר בהלנת שוהה בלתי חוקי והעסקת שני שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט הטיל שלושה חודשי עבודות שירות וענישה נלווית.

בת"פ (שלום כ"ס) 46364-02-10 מדינת ישראל נ' דקה (2010), דובר בהעסקת והלנת שוהה בלתי חוקי. בית המשפט הטיל שני חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

בת"פ (שלום פ"ת) 6690-10-09 מדינת ישראל נ' אהוס עזונה (2013), דובר בהעסקת והלנת שוהה בלתי חוקי. בית המשפט הטיל 45 ימי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

בת"פ (שלום כ"ס) 2476/09 מדינת ישראל נ' שלום (2010), דובר בהעסקת והלנת שוהה בלתי חוקי. בית המשפט הטיל 5 חודשי מאסר בדמות עבודות שירות וענישה נלווית.

בת"פ (שלום כ"ס) 2204/07 מדינת ישראל נ' קדרי שיבי (2010), דובר בהעסקת והלנת שוהה בלתי חוקי. בית המשפט הטיל מאסר על תנאי וענישה נלווית.

אשר למצב המלחמה בו שרויה מדינת ישראל מאז אירועי ה-7.10.23 אכן הפסיקה הכירה בכך שהמצב הביטחוני בו נתונה מדינת ישראל ומצב המלחמה שעדיין נמשך מהווים נסיבות המצדיקות הקשחה במדיניות הענישה (ראה לענין זה: רע"פ 7908/23 אלנגאר ואח' נ' מדינת ישראל (27.11.23); עפ"ג (מחוזי מרכז) 28130-11-23 עודה ואח' נ' מדינת ישראל (4.12.23); עפ"ג (מחוזי נצ') 37018-10-23 מדינת ישראל נ' אלחרוב (25.10.23); עפ"ג (מחוזי מרכז) 30176-10-23 מדינת ישראל נ' חרפוש ואח' (25.10.23)). גם המחוקק אכן כטענת המאשימה, הגיב למצב הביטחוני, ובהוראת שעה (תיקון מס' 38 לחוק הכניסה לישראל מיום 8.4.23, אשר יעמוד בתוקפו, בשלב זה, עד ליום 1.5.27) החמיר את עונשי המאסר וקבע עונשים מזעריים וקנסות מינימום בנוגע למלינים ומעסיקי שוהה בלתי חוקיים. ברם, ברי כי התיקון והחמרת מדיניות הענישה אינם חלים על המקרה שלפניי שעה שהעבירה בוצעה בחודש מרץ, 2022 בתקופה זו, הענישה היתה שונה והמתחם צריך להיקבע בהתאמה לתקופה שבה בוצעה העבירה. בנוגע לעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מדיניות הענישה הנוהגת במרבית המקרים היא לעונש מאסר על תנאי, קנס, שירות לתועלת הציבור. ראו למשל ע"פ 28716-12-12 כהן נ' מדינת ישראל (24/05/13); ת"פ 53938-12-12 מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז נ' נתנאל הברי (26/11/15); ת"פ 32722-06-13 מדינת ישראל משטרת ישראל נ' עלי זמאערה (10/07/13); ת"פ 4110/09 מדינת ישראל נ' עליאן (14/11/13); ת"פ 13053-08-19 מדינת ישראל נ' דורון (07/02/22). ודוקו. הגם שהמחוקק קבע עונש מזערי בדמות מאסר בן שבועיים לעבירה זו, פורש הדבר בהלכה הפסוקה כמאפשר הטלת מאסר על-תנאי במקום מאסר בפועל או בצדו (ראה: רע"פ 7/87 סינואני נ' מדינת ישראל; ע"פ 26/55 שקרג'י נ' היועץ המשפטי; ע"פ 267/71 סופר נ' מדינת ישראל, בעמ' 447).

לאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים שנפגעו, לרמת הענישה הנוהגת ולנסיבות המיוחדות של המקרה, שכוללות הלנת שוהה בלתי חוקי יחיד המוכר לנאשמת (בעלה), ללא אינדיקציה לקבלת תמורה בעד ההלנה, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמת תחילתו בענישה הצופה פני העתיד וסופו במספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, בנוסף לענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשמת

בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, בית המשפט יגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש אשר קבע לאחר שקילת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום בהתאם לסעיף סעיף 40 לחוק העונשין. בהינתן שהרף התחתון של המתחם הינו עונש מאסר על תנאי ובשים לב להמלצת שירות המבחן, לא מצאתי טעם לחרוג ממתחם העונש ההולם. לצד זאת, ובנסיבות שלפניי, החלטתי להורות על הארכת עונש המאסר על תנאי משיקולי שיקום. הכל מהנימוקים שיפורטו להלן.

הנאשמת ילידת 1972, אמה חד הורית לילד בן 15 המתמודד עם קשיים נפשיים, התקפי חרדה והפרעת קשב וריכוז. הנאשמת הודתה בביצוע העבירה בהזדמנות הראשונה וחסכה זמן שיפוטי יקר. מאז ביצוע העבירה עברו מעל שנתיים שבמהלכן הנאשמת לא ביצעה עבירה נוספת. מדובר באישה הנעדרת דפוסים עבריינים, אשר בבדידותה ובהעדר שיקול דעת נכון הלינה את השוהה הבלתי חוקי בביתה שכיום הינו בעלה. נסיבות חייה וחיי בנה הקטין קשים ביותר כעולה מתסקירי שירות המבחן, לכך יש להוסיף את מצבה הנפשי (נ/1) והכלכלי (נ/2) הקשה והיותה נעדרת כל תמיכה משפחתית. חרף כל זאת, עושה הנאשמת את מירב ומיטב המאמצים לשיקום חייה וחיי בנה הקטין ומשתפת פעולה עם שירות המבחן באופן מלא.

לנוכח המלצת שירות המבחן, שיתוף הפעולה הממושך עם הגורמים המטפלים, רצונה של הנאשמת להמשיך טיפול, העדר אינדיקציה להפרת התנאים המגבילים ולהסתבכות כלשהי עם החוק, שוכנעתי כי קיים סיכוי ממשי לשיקום הנאשמת. שוכנעתי כי הפעלת עונש המאסר על תנאי, עלולה לפגוע בנאשמת ובנה במידה עולה על הנדרש ולהשיג תוצאה עונשית החוטאת למטרת עקרון ההלימה והמוחקת במחי יד את כבדת הדרך השיקומית הארוכה שעברה הנאשמת (ראו לעניין זה רע"פ 262-14 מוחמד נאשף נ' מדינת ישראל (2014)).

אשר על כן החלטתי לתת בכורה לשיקולי השיקום, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

1. אני מורה על הארכת עונש המאסר המותנה בן השישה חודשים שנגזר על הנאשמת בית משפט השלום בטבריה בת"פ 15087-03-19 ביום 17.07.19 לשנתיים נוספות.
 2. אני מעמידה את הנאשמת בצו מבחן למשך 12 חודשים.
 3. הזהרתי את הנאשמת כי אם לא תעמוד בצו המבחן - ניתן יהיה להוסיף על עונשה.
 3. הנאשמת תחייב שלא לחזור ולבצע את העבירות בהן הורשעה בתיק זה במשך שנתיים מהיום. אם תפר התחייבותה תשלם סכום של 7,000 ₪.
 4. אני מחייבת את הנאשמת בתשלום קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מההפקדה שהופקדה בתיק והיתרה תוחזר לבנה של הנאשמת מר מוחמד עודה.
 5. צו עיכוב היציאה מן הארץ שניתן בתיק מ"ת 6524-03-22 - מבוטל.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.
- גזר דין תמציתי נמסר לצדדים, גזר דין מנומק יישלח לצדדים.
- ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ד, 06 יוני 2024